

در مکان‌های مختلف و حتی خیره‌برگزار کرده‌اند که این موارد جزو کارهای خیرخواهانه آن‌هاست. «به مناسبت‌های مختلف در آموزشگاه، تدریس رایگان انجام می‌دهیم. حتی مواردی بوده است که در جشنواره، دخترم روبان دوزی مدرن و من دوخت چادر اسلامی را آموزش داده‌ام. خوشبختانه برخی خانم‌ها از طریق همین آموزش‌های رایگان توانسته‌اند برای خود منبع درآمدی داشته باشند.»

➤ در نوجوانی لباس طراحی می‌کردم

مادر پارسا خانه‌دار بود و برعکس هیچ علاقه‌ای به هنر نداشت و همسرش هم مشغول به کار آزاد بود. از میان ۸ خواهر و برادر، تنها او بود که جذب هنر مادر بزرگ می‌شود. بعد از یادگیری، به مرور با بازار کار می‌کند و برای خود درآمد مستقل به دست می‌آورد. «زمانی که نوجوانم بودم، با اینکه درس می‌خواندم، باز هم وقت اضافه داشتم. به همین دلیل، لباس بچگانه طراحی می‌کردم و با بازار برای فروش آن‌ها در ارتباط بودم.»

او از استادان مختلف آموزش می‌گرفت، اما باز هم برای آموزش، علاوه بر داخل، به خارج از کشور هم می‌رفت، از سوریه و لبنان گرفته تا دبی، ترکیه و عمان. «من مدرک فنی و حرفه‌ای و دیپلم طراحی دوخت را داشتم، اما برای من همه چیز مدرک نبود و انتظاراتم بیش از این بود. به همین دلیل، پیش ۳۸ استاد ایرانی و خارجی آموزش دیدم تا بتوانم دوخت را تا حد امکان بدون نقص از کار در بیاورم.»

➤ حمایت خانواده نتیجه بخش بود

زمانی که از حمایت همسر و خانواده اش صحبت می‌کند، منظورش این نیست که در یک ماه شاید یکی دو روز نمی‌توانسته است که به امور خانه رسیدگی کند، بلکه ممکن بود در هر ماه به دوره‌های پانزده یا بیست روزه برای یادگیری برود. به یاد دارد که پسرش هشت ماهه بود که او برای گذراندن دوره هایش می‌رفت. «در این مدت، دخترم از پسرم نگهداری و مراقبت می‌کرد، آن قدر که همیشه به پسرم می‌گویم خواهرت حق مادری به گردن تو دارد! من تا اندازه‌ای که در تو اطمینان بود، سعی می‌کردم به کارهای خانه و بچه‌ها رسیدگی کنم و چیزی کم نگذارم، اما حمایت آن‌ها چندان نتیجه بخش بود.»

اعظم پارسا از همان ابتدا حوزه پردرآمد آموزش را انتخاب می‌کند و هیچ وقت دوست نداشته دانشی را که دارد را کند و نزد خود نگه دارد. به همین دلیل، از همان سال ۸۱ که دوره‌های مختلف خیاطی را در خارج از کشور می‌دید، یک طبقه از منزلش را نیز به آموزش اختصاص داده بود. «آن زمان، هدفم آموزش رسمی نبود. به همین دلیل، آموزشگاه نداشتم، اما بابت این موضوع خیلی سنگ جلو پای من انداختند که آموزش غیررسمی می‌دهم. از سال ۹۶ از طریق وزارت ارشاد برای آموزش مجوز گرفتم.»

➤ فوت کوزه‌گری را به هنرجویانم یاد می‌دهم

او مدرک کارشناسی ارشد مد و لباس از یکی از دانشگاه‌های ترکیه و دکتری مدیریت کسب و کار دارد. اگر در کلاسی احساس کند که هنرجو عقب مانده است، تعداد جلسات را زیاد می‌کند و درگیر و دار هزینه آن هم نیست. «همیشه به این موضوع باور داشته‌ام که اگر می‌خواهم موفق باشم، باید درست و با راست گویی کار کنم، و به اصطلاح فوت کوزه‌گری کار را هم به آن‌ها یاد می‌دهم زیرا همین هنرجویان هستند که قرار است این راه را ادامه بدهند.»

او در سال جاری کارآفرین برتر کشوری شناخته شده است. هم‌چنین در سال ۹۶ در زمینه طراحی دوخت، نفر دوم می‌شود. در حوزه مجموعه خانواده در جشنواره فجر که به صورت بین‌المللی برگزار می‌شود، نفر اول می‌شود. ضمن اینکه ۳ دوره است که مسئولیت برگزاری نمایشگاه عفاف و حجاب را برعهده دارد. «هدفم از کارآفرینی بیشتر این بوده است که زنان سرپرست خانوار بتوانند کار کنند، مستقل باشند و در نتیجه از آسیب‌های اجتماعی دور شوند. خوشبختانه مواردی بوده است که اوضاع مالی شان بعد از یادگیری و شروع به کار از این رو به آن رو شده است که بابت آن حس خیلی خوبی دارم. حتی گاهی می‌شود که بدون دریافت هزینه به آن‌ها آموزش می‌دهم.»

➤ افراد پیرومد شده‌اند حتی بی‌چون و چرا

او معتقد است: در دنیای امروز بیشتر زنان بی‌چون و چرا از مد پیروی می‌کنند و منتظر می‌مانند ببینند که سلبریتی‌ها چه می‌پوشند و خیلی سریع همان مدل را به خیاط سفارش می‌دهند. دیگر به این کار ندارند که این طرح لباس برای اندام آن‌ها مناسب است یا خیر. «بعضی از شهرها مانند مشهد که شهرهایی زیارتی محسوب می‌شوند و بار معنوی بیشتری دارند، باید از نظر پوشش هم وضعیت مناسب‌تری داشته باشند. ما به کارگروه‌های ویژه‌ای در این زمینه احتیاج داریم.»

➤ تلفیق سنت و مدرنیته در طراحی لباس

زمینه فعالیت اعظم پارسا، مانته‌های ایرانی-اسلامی است. تزیینات و دست‌دوزی‌ها ضمن حفظ پوشش اهمیت دارند. یکی از ابتکارات او در کار این است که در باره دوخت‌های سنتی قدیم تحقیق می‌کند و از طریق تلفیق این هنرهای سنتی با سبک مدرن، سبک جدیدی از لباس را وارد بازار می‌کند. «در دنیای امروز باید سنت با مدرنیته ترکیب شود تا سبکی جدید به وجود بیاید تا علاوه بر اینکه برای بانوان جذابیت لازم را داشته باشد، به پوشش سنتی خود افتخار کنند. برای نمونه، یک مدل دوخت که مربوط به کلات است و فقط در همان منطقه چند نفر هنوز از آن خبردار هستند، در حال منسوخ شدن است. ما این سبک‌ها را باز یابی می‌کنیم و به صورتی به بازار عرضه می‌کنیم که از سلیقه یک نوجوان چهارده‌ساله تا خانمی هفتادساله را در بر بگیرد.»

➤ لزوم برگزاری نمایشگاه‌های مد و لباس اسلامی

او بر این باور است که باید بیش از این‌ها به صنعت مد و لباس اهمیت داده شود و نمایشگاه‌ها پیوسته در طول سال برگزار شوند. «لباس‌های ایرانی و اسلامی آن طور که باید و شاید دیده نمی‌شوند. زمانی هم که تبلیغی برای لباس در کار نباشد، زنان چه‌طور می‌توانند آن را انتخاب کنند و بپوشند. در صورتی که اگر اجازه برگزاری نمایشگاه‌های اسلامی با پوشش کامل مختص بانوان داده شود، به طور قطع در حوزه مد و لباس، خیلی طراح جوان، فعال و خوش ذوق داریم که می‌توانند طرح‌هایشان را به نمایش بگذارند. حتی ما از واژه مد استفاده می‌کنیم، در حالی که واژه‌های فرانسوی است، اما جایگزینی برای آن نداریم و ناچار به استفاده هستیم.»

➤ اولویت کاری‌ام آموزش است نه فروش

او برند خود را از سال ۹۵ به ثبت می‌رساند و تا کنون در حدود ۱۷ نمایشگاه خارجی و تقریباً همه نمایشگاه‌های داخلی را شرکت کرده است. هدف او صادرات هم هست، اما به اندازه‌ای بر حوزه آموزش تمرکز می‌کند که فعلاً به آن سطح نرسیده‌اند. «حوزه آموزش پردرآمد است و شاید اگر به جای این حوزه، بیشتر به فکر فروش محصولات بودم، درآمد بیشتری داشتم، اما علاقه شخصی‌ام به آموزش است. به همین دلیل، تا به حال در حوزه‌های دیگر به این اندازه فعال نبوده‌ام. آموزش دوخت لباس زنانه، بچگانه و پوشش اسلامی مانند چادر را داشته‌ایم. به‌تازگی آموزش دوخت پوشاک مردانه را هم شروع کرده‌ایم و به‌زودی تولید این پوشاک را هم انجام می‌دهیم. هم‌اکنون، فروش از طریق نمایشگاه‌ها، سایت و صفحه‌مان در فضای مجازی است، اما برای توسعه کار در نظر داریم که فروشگاه‌های راه بیندازیم.»

او معتقد است: هنر نیازمند عشق است و بر خلاف تصور قدیمی‌ها، کسانی که به سمت هنر می‌روند، باهوش هستند زیرا برای پیشبرد هنر باید خلاقیت به خرج بدهند. «دانشگاه‌ها و مراکزی از من دعوت به همکاری کرده‌اند، اما تدریس در آموزشگاه خودم را ترجیح می‌دهم زیرا می‌توانم با همین شیوه خودم به آموزش بپردازم. برای گسترش کار می‌خواهیم فروشگاه‌ها بزنیم، ضمن اینکه از استانداری به ما پیشنهاد شده است که شرکت تعاونی ثبت کنیم. اگر این اتفاق بیفتد، ما هنرجویان زیادی داشته‌ایم که کارآفرین شده‌اند و می‌توانیم اجناس آن‌ها را در کنار کارهای خودمان بفروشیم.»

شهربانو

۲۰ شنبه
۴ مرداد ۱۴۰۰
۱۵ دی‌ماه ۱۴۴۴ شماره ۴۴۴۴

۵

بعضی از شهرها مانند مشهد که شهرهایی زیارتی محسوب می‌شوند و بار معنوی بیشتری دارند، باید از نظر پوشش هم وضعیت مناسب‌تری داشته باشند. ما به کارگروه‌های ویژه‌ای در این زمینه احتیاج داریم

➤ از نوجوانی در کنار مادرم آموزش می‌دادم

الهام پارسا در مقطع ارشد مدیریت کسب و کار تحصیل می‌کند. او از کودکی مادرش را پای چرخ خیاطی و دوخت و دوز می‌دید و به این هنر علاقه‌مند شد. در عالم کودکی برای عروسک‌هایش لباس می‌دوخت و روی آن را تزیین می‌کرد یا دست‌بند برایشان درست می‌کرد. جالب اینجاست که با اینکه مادرش مربی قابلی در حوزه خیاطی بوده است و هست، او علاقه‌ای به خیاطی ندارد و ترجیح می‌دهد بعد از اینکه لباس آماده شد، هنر کار دست را روی آن به نمایش بگذارد. به واسطه همین علاقه، در همان سال‌ها به آموزشگاه‌های مختلفی می‌رفت تا کار را بهتر یاد بگیرد.

➤ برگزیده سومین جشنواره ردای گوهرشاد

او در حوزه صنایع دستی مشغول به کار است. علاوه بر تزیینات لباس، در حوزه نقاشی و کچهدوزی نیز دستی دارد و حتی در سومین جشنواره ردای گوهرشاد مقام دوم را کسب کرده است. «با اینکه نوجوان بودم، طراحی تخصصی لباس را کامل یاد گرفته بودم، اما به دلیل اینکه سن کمی داشتم، به من مدرک مربیگری نمی‌دادند. وقتی هنرخواه‌های مادرم می‌آمدند یا برای کسی لباس می‌دوختیم و می‌دیدند که تزیینات لباس را انجام می‌دهم، کم‌کم دخترانشان را برای آموزش پیش من می‌آوردند.» او حالا روزهای سی‌سالگی اش را سپری می‌کند و هنر ظریفی را هم انتخاب کرده است. ۱۲ سالی می‌شود که سابقه تدریس از دل خانه تا آموزشگاه را دارد. از بیست و دو سالگی نیز کارت مربیگری فنی و حرفه‌ای را می‌گیرد و ۲ دوره نیز در این سازمان برای هنرجویان تدریس می‌کند، اما هم‌اکنون تنها در همین آموزشگاه تدریس دارد. «به یاد دارم که ۱۵ سال پیش خودم کار دست روی لباس عروس را انجام دادم. وقتی که در خانه آموزش می‌دادم، متوجه شدم به این کار علاقه دارم. به همین دلیل، مانند مادرم در تهران و ترکیه آموزش دیدم. حالا سوزن دوزی، رومی‌زی، سجاده، نقاشی روی پارچه، منجق بافت، گل دوزی برزیلی و... را آموزش می‌دهم.»

➤ کارهایم را با آزمون و خطا همراه کردم

الهام هم مانند مادرش به نکاتی که در آموزش‌ها فرامی‌گرفت قانع نمی‌شد و به گفته خودش، ۷۰ درصد کارهایش به این صورت خلق شده است که با کنجکاوی روی آن‌ها آزمون و خطا کرده است تا کار خاصی از آب در بیاید. «با همه سختی‌هایی که این کار دارد، از انتخابم راضی هستم. گاهی ممکن است برای یک کار بیدار خوابی هم بکشم. ضمن اینکه مشغله زندگی و تربیت فرزندانم را هم دارم، اما کارم را انجام می‌دهم زیرا علاقه‌مندم.»

او معتقد است: هرچه بیشتر می‌گذرد زنان به تزیین و آراستگی لباس و پوشش خود بیشتر اهمیت می‌دهند و حتی اگر چادری باشند، سعی می‌کنند چادر آن‌ها طراحی خوبی داشته باشند. «برخی زنان کارهای سنتی را می‌پسندند و می‌خواهند از نگین و سنگ‌های برق‌دار در لباسشان استفاده شود، اما بیشتر جوانان تزیین‌های مات مانند نقاشی روی پارچه را انتخاب می‌کنند.»

روایت دوم

